

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Δ' Αριθ. 282

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 16 Αυγούστου 1926

Η ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΠΟΡΡΗΤΟΥ... ΕΓΓΡΑΦΟΥ

Τό κομισθέν ένταύθα φύλλον της 11ης τρέχοντος της αθηναϊκής εφημερίδος «Ελευθέρου Έύ. του» δημοσιεύει αντί κυρίου άπορρητου, τό άπορρητον έγγραφον, τό όποϊον ό τέως Διευθυντής του ένταύθα Κέντρου Γενικής Ασφαλείας του Κράτους ταγματάρχης του Πυροβολικού κ. ΑΘ. Παπαθανασίου άπηύθυνεν έν πάση τή έπιστηρότητι της θέσεως του προς τό έν Αθήνας Κέντρον, υπό χρονολογίαν 26 παρελθόντος Ιουλίου, ότε άκριδώς είχε δημοσιευθή ή μυστική έκθεσις του διενεργούντος τάς επί του έγκληματος της Πέτρας είδικού Είσηγητού Είσαγγελέως κ. Δ. Λεονταρίτη, έν ή άνεφέρετο ότι ένλόγω Διευθυντής έδει ν' άπομακρυνήτης απειρουδιότι έσχετίσθημετάτων ληστών Ρεντζαίωνάπότης έποχής της αιμαχλώσεως του μακαρίτου στενοῦ έξαγχιστείας συγγενούς του, και έλαθε παρ' αὐτῶν ώς φιλοδώρημα μερικῶς δεκάδας χιλιάδων δραχμῶν έκ των προσκομισθέντων είς αὐτοῦς λύτρων του ένός έκκτομυρίου. Καί έχάκευσεν ό τέως Διευθυντής του ένταύθα Κέντρου Ασφαλείας τό συκοφαντικώτατον και μωρότατον αὐτό «άπόρρητον» έγγραφον, δι' οὗ, πλάτων ψευδοπροπαγάνδαν ύπερ της Ιερατείας με χρηματικά αποστελλόμενα διήθεν υπό του πρίγκιπος Χριστοφύρου, έσκόπει νά συκοφαντήσῃ τόν ένταύθα έντιμότατον ταγματάρχην του Πεζικού κ. Ε. Κρητζίη, τόν Διευθυντήν έγχωρίου άντιδενίξε λικῆς εφημερίδος, μεθ' οὗ είς φιλικωτάτας εύρίσκετο σχέσεις και τοῦς δύο Αθηναίους δημοσιογράφους κ. κ. Χρ. Παπαγιωλάου της «Καθημερινῆς» και Α. Σβώκον της «Ελληνικῆς», υἱτινες, έν τή ιερῇ έκπληρώσει του δημοσιογραφικοῦ των καθήκοντος οὐκ ολίγον συνετέλεσαν είς τήν διαφώτισιν της άνακρίσεως επί του έγκλήματος της Πέτρας, και ό όποῖος κατώρθωσαν νά άρουν άποιον έγκληματικόν πέπλον, υπό τόν όποϊον εύρίσκοντο πολλά πρόσωπα, έν οἷς και αὐτός οὗτος ό συγγραφεύς του άπορρητου έγγραφου. Έν τέλει δέ προτείνε(1) τήν άμεσονάπέλασιν των ένταύθα άπεσταλμένων δη-

μοσιογράφων κ. Παπαγιωλάου της «Καθημερινῆς» και κ. Σβώκον της «Ελληνικῆς» και (2ον) τήν έκκαθάρισιν της Χωροφυλακῆς, και τήν έφαρμογήν του περιάσφαλείας της υπήθρου Ηπειρωτικῆς Χωροφυλακῆς του Νομαρχου Ηροδότου κ. Α. Μ. πέμπτη, τό όποϊον είναι επινόημα του Γενικοῦ Διοικητοῦ της Ηπειρου κ. Α. Γεωργιάδου, άριστοτεχνικῶς υπακλαπέν και ρεκλαμαρισθέν είς τινά ένταύθα εφημερίδα υπό του ός εἰρηται μικροσκοπικοῦ Νομαρχου.

Ταῦτα έν συνόψει περιέχει τό συκοφαντικόν αὐτό, υπό τύπον άπορρητου έγγραφου δημοσιευθέν, μωρόν κατασκευασμα, άπορροῦ μεν δέ, τή αληθεία, πῶς έξηπατήθη ό Κος Ηροδότος της Δημοκρατίας άν' άνθεσθεις άνθρωπον δυνάμενον νά συγγράψῃ τοιοῦτο μωρόν έγγραφον, μη περιέχον οὐδέ ίχνος αληθείας, επινυθόν δέ και κατασκευασθέν μόνον και μόνον έν στερεώσῃ έσχετήν θεσιν του Διευθυντοῦ του ένταύθα Κέντρου Ασφαλείας και μη άπομακρυνθῇ εξ άκωνίων, χάριν των επίδικωσμένων παρ' αὐτοῦ ίδιοτελών πολιτικῶν σκοπῶν του, υπό τήνσκέπην της ύψηλῆς δι' αὐτόν θέσεως!

Αι ὅλα ταῦτα παρὰ κλυόμεν τήν Κεῦθεόνησιν νά στείλῃ ένταύθα είδικήν άνακριτικὴν Επιστολήν ένά έξετασῇ τά της διενεργουμένης διήθεν διαδικῆς Ηροπαγάνδας και έν ή μεν περιπτώσει άνακλυθῇ τι τό ένοποιητικόν νά τιμωρηθῶμεν είς τον δι' άγχόνης θανάτου, άλλως νά καταδικασθῇ ό τέως Διευθυντής του έν Ηπειρῷ Κέντρου Ασφαλείας ὡς άπορροῦν ὡς συκοφάντης τιμιῶν ανθρώπων, άλλά, και όσπου διακρίνεται, ὡς έπεχειρήσας νά έξαπατήσῃ τήν παῖς αἰμένην του Αρχὴν προς ίδιον αὐτοῦ ὄφελος!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΗΣ ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗΣ

Του κ. Χ. Χρηστοβασίλη (Συνέχεια έκ του προχθεσινου)

«Βράζει τό αίμά μου, Ταχῆς, και τώρα, ποῦ α' άκούει, α' άκούει πῶς δοναται αίμά μου!»

γαλήσω.
«Αλλά με βλέπουν γέροντα, με ακιάζονται, με τρέμουν, πέφτουν φίλοι τά πόδια μου, τά μάτια δέν σηκώνουν»
«Ποιό τά με κατάρσενε. Η μάνα κι' ο πατέρας»
«Εδντισμένοι στέλλοιτε σ' έμε τήν θυγατέρα»
«Γιά τά γυνώσκουν τό παιδί, μονάκι-βο διαν τῶνον»
«Κι' έγω γυνώσκω τό φίλ, ὡς έλεη-μοσύνη»
«Και μου τό δόνουνε ψυχρό, σκληρά συνισφμενό»
«Ποῖος ξέρε με τί άσπλαγχνή και μυστική κατάρ»

«Απατάει ό Ταχῆς»
— «Βεβῆρη μου, τ' όμολογῶ, δέν αἰστένα ποτέ μου»
«Ν' άκούσω της Αρβανίτις τό φοβερό λιοντάρι»
«Ν' άσπετάξῃ, τά θρηνη, σάν έρημη τουρῶνα»

Του άπαιτεί πάλε ό Αλή—ποιος:
— «Τό μυσικό μου θά σὸν τίπῳ...»
«Ταχῆς, Ταχῆς, σὸ πρόσωτο, Ταχῆς, μή με κατάρσῃ»
«Τόν λέκο τόν άνήμερο, τό τρομερό λιοντάρι»
«Τόν άγριο τόν Αλή—ποιος, τόν καταιγίζει ή ζήλεια»
«Η ζήλεια! Τ' όμολόγησα, σ' άνοῖα τήν καρδιά μου»
«Απόψε ό Κόσμος νά χαθῇ, ό Οδρανός νά πέσῃ»
«Ν' άοίξῃ ή Γῆ τά καταπνίξενε και' έόενα»

«Απόψε θέλω γιατρικό...»
«Καθῶς άνθίζει ή μυρδαλί μες σιά πολλά τά χιόνια»
«Ανθίζει μες σιά Γιάννια και ή Κι-ρι Φροσύνη»
«Χρυσή άχτίδα φεγγαριῶν σιά σέννε-φα κοιμημένη»
«Μιά μέρα τήν απάντησα' έδ άβρε σιμά μου»
«Κι' εδάμπωσαν τά μάτια μου, κοιμή άνατοχῆ»
«Μ' έσφαξε μες σιά πόκαλα. Τό άι μου τήν είδε»
«Εστύλωσε τά πόδια του, έέντωσε τό μάτι»

«Κι' άπλόνει, άπλόνει τόν λαμό, γιά τά τήν χαιρετήσῃ»
«Επέρσσε πολλῶς καιρός και πάντα σ' όνειρό μου»
«Τήν έβλεπα, της άπ' οἷα τά χέου νά τήν πιάσω»
«Και μῶφευγε, σάν τόν άφρό...»
«Ηρθε φωτιά και πόλεμος τό Σόβι φοβερό»
«Νά καταπνίξῇ τά Γιάννια, τόν Πόδο τά νουφῆ»
«Αστράφτουνε και τόν χαϊτό σιά γέ-τω μου σκοροπῶ»
«Τό αίμα, ή εκδίκησι, ό φόδος, οι έλπίδες»
«Μ' έκαναν κι' έθρομῶνα, Αἰν έβλε-πα σὸν ύπο»
«Τό δικρό μου τό γλυκό, Ένάθη ή Φροσύνη»

«Είμαι τρεῖς νύχτες, ποῦ άφροπῶ, τήν βλέπω και' έμπαρῶ μου»
«Η σπῖδα έρέινε φονιά, με και, με φ' ορίζει»
«Αἰν είμαι έγω, ό Αλή—ποιος δει είμαι ό γιός της Χάμκος»
«Αν ίσως σὸ γρεββαί μου δέν τήν δώ τά πέ»
«Ό πόλεμος ηούχσεν, έπινε τό πῶ»
«Εγῶ σιά Γιάννια... Τόν έέ-ρεσι τόν άσποῖ»
«Κάποιος θά τόν μαζύρῃ τήν μυστική μου άγάπη»
«Κι' έλείος τήν επάντησα. Επιστε-ψε, τόν έβρίνη»
(Α. Α. Α. Α.)

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

==| ΚΑΙ |==

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ποῦ άλλου; ποῦ σ' αὐτόν τόν προβατώδικον τόπον, ποῦ λέγεται Πειρος, έγεινε αὐτό ποῦ γράφω πα- ρικάτω... Καί μήλω. Έγεινε αὐτό γιά πρώτη φορά: «Αν πῶ πῶς έγεινε γιά έκατοστή φορά, ίσως θά πῶ πολὺ λίγες φορές»

Ό Γιώργη-Φώτος από τους Κου κλυῶς βρέθηκε, χωρίς νά τό γνωρί- ξῃ, ὅτι χρωστιάει δέκα δραχμές σὸ Διμόσιο, και γι' αὐτῆς τῆς δέκα δρα- χμῆς, ποῦ είναι 60 λεπτά προπολεμι- κά, έξεδόθηκε ένταίμι και στάλθηκε σὸν Σταθμάρχη Δολιανῶν, άνήγα- σιστήν της χωροφυλακῆς Σισφαι- καν. Ό Σταθμάρχης έσφραγίζει με τοῦς χωροφυλάκους του, πηγαίνει σὸν Κουκλιῶς και αντί, ἐπ' τέ- λους, νά εἰσπράξῃ τῆς δέκα προπολε- μιῆς τῆς σημερινῆς από τόν οφειλέτην Έλληνοορραγιῶν Γιώργη Φώτον, τόν πάει στά Δολιανά, τό φυλακίζει ὅλην τήν νύχτα, μ' ὅλες τῆς διαμαρτυρίες των Δολιανιτῶν, και τήν ἄλλην ήμέ- ρα τόν στέλλει σὸν Διμόσιον έδῶ στά Γιάννια, ποῦς πληρωμῆν των δέκα δραχμῶν, έξῃ ὡς αἰσχρολογία από τά Δολιανά ὡς έδῶ! «Εἶσι ό κατ' εὐφη- μισμὸν έλεύθερος πολίτης Έλλην τοῦ 1926 συνελήφθη ὡς έγκληματίας, έ- φιλακίστηκε ὡς έγκληματίας, συνω- δεύτηκε ὡς έγκληματίας στά Γιάννια, 6 ὡρες μακριά από τό χωριό του, κι' έχασε τρεῖς ὁλόκληρες μέρες από τήν δουλειά του γιά νά πληρώσῃ τῆς δέκα προπολεμικῆς, χάρις εἰς τόν άν θυσιασιστήν της Χωροφυλακῆς Σισφαι- καν!

..

Σκανδιναβοειότητα είναι ή αντικα- τίστασις του Κυβερνητικοῦ Επιτρό- που του Στρατοδικείου Ιωαννίνων κ. Κοντοῦ διὰ του κ. Σαλαμάγκα, άνευ οὐδενός άποφροντισ λόγου. Ταῦτο μᾶς διδαι άφορμῆν νά πιστεῦ- σῶμεν ὅτι ὄντως υπάγχει και δρα μία κλίμα εναντίον της αλήθειας αποκαλύ- ψεις και της τιμωρίας ὄλων των ενό- χων. Διὰ τούτων δέν έγνωσ νά θέσω- εις τό παλαιῶν τήν μεγάλην έντι- μότητα του κ. Σαλαμάγκα, εν άνοῖα του ὁποῖου ένηγογῆθ' ὁ διορισμός του ὡς Κυβερνητικοῦ Επιστάτου.

Βιβλιοκρισία

Νικολ. Νίτσου Τσαμαντιῶν «Μονογραφία περί της έν Η- είρω Κώμης του Τσαμαντά»

Εἰς τό προηγούμενον φύλλον της «Ε- λευθερίας» έγνωρίσαμεν σκιαγραφικῶς τῆς Κόμης των Ηπειρωτῶν τόν συγγρα- φέα της «Μονογραφίας περί της έν Η- είρω Κώμης του Τσαμαντά» ήδη έτι- χειροῦμεν νά γνωρίσῃμεν εἰς αὐτόν και τό έργον άπαρμυλλῶν εἰς τό είδος τῶν έργων ὅτι μετῶν άφρόν σενῶν, τήν Κώ- μιν του Τσαμαντά, ὡς μετ' αὐτοῦ έτι- γραφεῖ αὐτό ή Συγγραφή, οὐδ' εὐνύτε- ρον τήν Ταμνογιάν, ἄλλ' έργον άρι-

